

emmaus NYHETER

NR
1
2021

2 **INLÄGG**
HELKA AHAVA: EMMAUS
– EN FÖRÄNDRINGSAKTÖR?

5 **HÄNT OCH PÅ KOMMANDE**
VI RÄKNADE EMMAUS
KOLDIOXIDAVTRYCK

6 **EMMAUS-RÖRELSEN**
BORDET ÄR DUKAT

10 **ARBETSMYRA**
BERTEL BACKHOLM

emmaus
HELSINGFORS

ACTIVISTS
FOR CHANGE

EMMAUS - EN FÖRÄNDRINGSAKTÖR?

VI HÄR PÅ EMMAUS är som elefanterna i barnvisan. Vi balanserar på Emmaus väg och det tycker vi är så intressant att vi går och hämtar en annan kompis med. Emmaus väg är hoppets väg, full av kamratskap, gästvänlighet och gemensamt arbete. Under den här tiden med sociala restriktioner på grund av coronan har Emmaus blivit allt kärare för mig; det är kiva att träffa andra emmausarbetare och jag märker att jag till och med blir glad också av de där besvärliga kunderna!

VI SLOG var och en in på Emmaus väg med uppmaningen i manifestet i sinnet: hjälp först dem som lider mest. I den här uppmaningen genljuder **Abbé Pierres** starkt kristna bakgrund. Med evangeliernas terminologi uppmanar vi till kärlek till nästan. Manifestet uppmanar oss också att undanröja orsakerna till lidande. Därför kallar vi oss förändringsaktörer, på engelska lite mer slående förändringsaktivister och på franska förändringsprovokatorer, vilket låter ännu häftigare.

JAG TYCKER ATT det ligger en intressant spänning mellan de här två uppmaningarna: att hjälpa en människa i nöd kan i själva verket vidmakthålla orsakerna till nöden, bromsa eller till och med hindra en förändring. För att spetsa till det: så länge det finns välgörare behöver sociala missförhållanden inte korrigeras med lagstiftning eller andra politiska åtgärder.

Kärleken till nästan är en överträffat fin princip i umgänget människor emellan, men den passar kanske inte som politiskt budskap för en organisation som kallar sig själv förändringsaktör!

ENLIGT SITRAS DEFINITION: En förändringsaktör en person eller ett projekt som har identifierat en utmaning i samhället, utvecklat en lösning och samlat en grupp för att lösa problemet i praktiken..

ÄR VI I EMMAUS välgörare eller förändringsaktörer? Hjälper vi dem som lider mest eller förändrar vi världen? Eller gör vi båda?

NÄR JAG TITTAR NÄRMARE på Emmaus Helsingfors verksamhet hittar jag båda elementen. Vi ger hjälp i form av kläder och varor och pengar till organisationer som hjälper bostadslösa och invandrare i huvudstadsregionen. Det är en hjälp som inte i sig främjar en bättre bostads- eller immigrantpolitik. Via arbetspoolen Keikkapooli sysselsätter vi inflyttade romer som annars skulle göra gatuarbete, exempelvis titta. Här ingår redan en strävan till förändring: de sysselsatta romernas liv förändras ju på många sätt till det bättre och effekten når också deras familjer. Det medför också en förändring i människornas attityder: man börjar se romerna som människor och individer, i mötena minskar fördomarna och rasismen. Å andra sidan kan vi inte påverka grundorsaken, dvs. den diskriminerande minoritetspolitiken i romernas ursprungsländer.

VI VERKAR ytterligare i riktning mot politisk påverkan när vi stöder arbetet mot människohandel i Litauen via MPFSC och den bulgariska människorättsorganisationen DROM samt de indiska adivasernas rättskamp. Vårt ekonomiska stöd till dem gör deras eget arbete för att avlägsna problemens grundorsaker möjligt. Bland annat så här gör Emmaus Helsingfors ett indirekt påverkansarbete.

Så länge det finns välgörare behöver sociala missförhållanden inte korrigeras med lagstiftning eller andra politiska åtgärder.

PÅVERKAN ÄR också när vi med vårt eget liv och verksamhet erbjuder exempel på ett alternativt sätt att leva. Emmaus miljömedvetna sätt att verka, återvinningen och den vegetariska maten förändrar oss själva och våra närmaste och kan också påverka våra kunder och donatorer. Det här är mikropåverkan, dvs. påverkan på näromgivningen. Men när en sten kastas i vattnet sprider sig ringarna också längre bort. När Emmaus verkar i enlighet med sina värderingar är också det ett ställningstagande och påverkan. Ifall den egna verksamheten å andra sidan inte motsvarar värderingarna har inte heller de övriga försöken att påverka trovärdighet.

NÄR VI TALAR OM påverkansarbete menar vi emellertid vanligen direkt påverkan på beslutsfattare och politik, även om det, som det tidigare sagda visar, inte är hela bilden av påverkan. Direkt påverkan är direkt verksamhet som sik-

tar på förändring: att påverka beslutsfattarna, civil olydnad, kampanjer, medborgarinitiativ, demonstrationer. Emmaus Europa gör mycket påverkansarbete, bland annat i EU-parlamentet, för att driva sina egna mål, i synnerhet fri rörlighet, etisk ekonomi, avskaffande av människohandel och numera också cirkulär ekonomi. Många Emmausgrupper, bland annat i Frankrike, Italien och Sverige, är också radikala förändringsaktörer, som kämpar med många olika medel, inte bara för Emmausrörelsens gemensamma mål utan också för bland andra asylsökandenas, Västra Saharas och palestiniernas rättigheter. Däremot har Emmaus Helsingfors inte något eget påverkansarbete i den här bemärkelsen. Vi har gått med i kampanjer som andra organisationer har startat, undertecknat resolutioner som andra formulerat och deltagit i demonstrationer arrangerade av andra.

BORDE VI OCKSÅ ha ett eget påverkansarbete? Det går inte att svara lätt: förstås ska vi! Vi är en organisation som grundar sig på frivilligarbete, och vi kan bara göra sådant som vi hittar frivilliga att göra. Jag tänker själv att ifall det finns intresse och motivation, kan vi till en början välja en sak som vi försöker förändra med vårt eget påverkansarbete. Vi skulle göra som i Sitras definition: identifiera ett problem, utveckla en lösning och samla ihop en grupp för att genomföra planen.

OCH HUR ÄR DET med det indirekta påverkandet: har hjälpanDET och främjandet av en förändring de rätta proportionerna i vårt solidaritetsarbete? Hur viktigt anser vi det vara att de samarbetspartner som får stöd av oss använder pengarna till projekt med vilka de strävar efter att ändra på orättvisa strukturer? ■
ÖVERSÄTTNING: EVA WAHLSTRÖM

Drömjobbet följde efter en dröm

REIJA WIHINEN började den 1 december som butiksansvarig i den nya Emmaus butiken på Drumsö. Loppmarknadsentusiastens kärlek till gamla saker föddes redan som barn, och hon har också varit stamkund hos Emmaus i

Vallgård. - För ett par år sedan drömde jag faktiskt att jag var chef för Emmaus butiken - fast den som finns i Vallgård, säger Reija. Hon gläder sig över att vara i sitt drömjobb.

Reija har i sitt arbete nytta av att ha utbildat sig till professionell organisatör och av många års erfarenhet från andra second hand butiker.

- Jag har den kaosuthållighet som krävs på lagersidan, skrattar hon. Reija, som har en entreprenörbakgrund, är också kunnig i företagsekonomi, kommunikation och cirkulär ekonomi. Hon känner sig du med ett värdebaserat arbete.

- Och man vet ju att det gör en lycklig att kunna hjälpa.

Den nya butiken på Drumsö har fått positiv feedback från kunderna och lockat nya kunder och nya frivilliga.

- Det skulle vara trevligt att vara en aktiv aktör i området, att delta i olika evenemang och också att samarbeta med hantverkare och konstnärer, ser hon för sig.

På fritiden umgås Reija med sina tre barn och verkar som stadsdelsaktivist i Berghäll. Till hennes hobbyer hör även t.ex. läsning, fotografering, museer, hantverk, utomhusliv och att studera italienska.

Reija skickar uppmuntrande hälsningar till läsarna.

- Jag hoppas att vi alla orkar förhålla oss positivt och ta ansvar både i den rådande coronasituationen och som konsument. Var och en av oss har större möjligheter att påverka än vi kanske kommer att tänka på.

TEXT: SANNI HANBLI | BILD: RIIA-MARIA KYLLÖNEN

ÖVERSÄTTNING: POLA STENBERG

Emmaus Drumsö på Instagram: @emmauslauttasaari

Om Emmaus koldioxidavtryck

VI KARTLADE i slutet av senaste år koldioxidavtrycket (CO₂ utsläppen i kilogram) från Emmaus utrymmen i Vallgård under år 2019. Uträkningen är endast vägledande eftersom den för matens del gjordes genom att multiplicera tre månaders matuppköp med fyra, och för avfallens del multiplicerades de vägda avfallen från en vecka i december 2020 med 52. Dessutom beräknade vi koldioxidavtrycket från föreningens resor och transporter (mötes- och konferensresor, avhämtningar, hjälptransporter med långtradare).

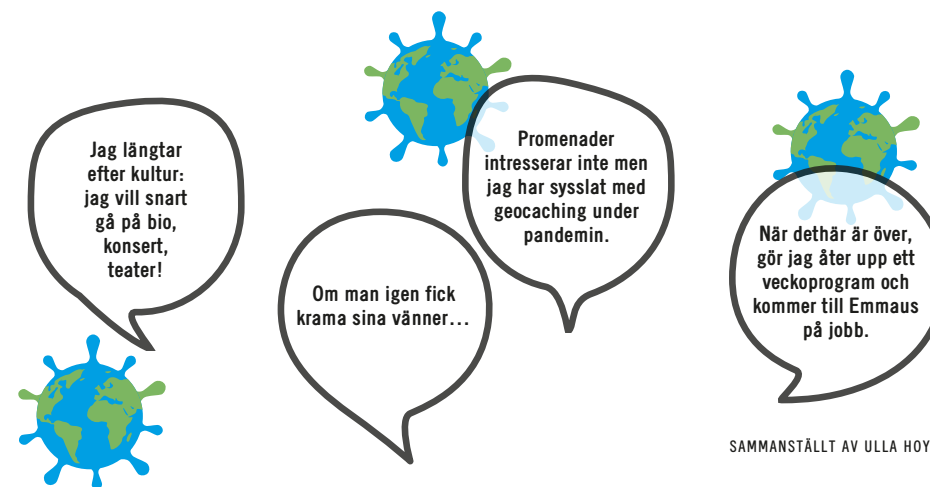
Ett gott resultat uppnåddes i fråga om mat och avfall, även om det alltid finns rum för förbättringar. För resornas del intog koldioxidavtrycket från flyg till konferenser utomlands en framträdande plats. Förhoppningsvis leder pandemin till bestående förändringar i Emmaus mötespolicy, och vi kan också själva fundera över alternativ till att resa med flyg. Vad gäller uppvärmningen kan vi inte göra just något så länge fjärrvärmens produceras med kolkraft.

Källa	Kilogram kol
Uppvärmning	16 816 kg
Mat	1 637 kg eller ca 0,56 kg/portion
Avfall	2428 kg
Lokala transporter	532 kg
Långtradar transporter	1 888 kg
Resor totalt	5 373 kg
Elektricitet	0 kg (förnybar energi)

ÖVERSÄTTNING: POLA STENBERG OCH ULLA HOYER

Sagt om coronan:

SAMMANSTÄLLT AV ULLA HOYER

BORDET ÄR DUKAT

I olika kulturer är inbjudan till ett gemensamt bord en viktig del av gästfriheten.

Måltidsgemenskapen betyder mycket mer än att stilla hungern, till det gemensamma bordet kommer man vid bröllop och begravning, till vardags och till fest. Där delar man glädjeämnen och bekymmer och ibland också den djupaste sorg. I en fattig familj är det ett särskilt uttryck för respekt och vänskap att dela med sig av den knappa maten. Vid den gemensamma måltiden delar vi förutom mat också en del av vårt liv.

TEXT: HELKA AHAVA | ÖVERSÄTTNING: POLA STENBERG
BILDER: HELKA AHAVA OCH EMMAUS ARKIV

E I Emmausgemenskaperna i olika länder är de gemensamma måltiderna en lång tradition och närhelst det finns gäster i huset går det behändigt att lägga fram några tillrättar. Denna gästfrihet hos Emmausgemenskaperna har många av oss fått uppleva bland annat i Polen och Ukraina. **Ulla Hoyer** kommer ihåg en lunch vid millenniumskiftet i en stor gemenskap i Bryssel, där cirka 60 personer satt vid långa bord och efter maten diskade måltidsgästerna kärlden som talkoarbete! Vid dessa bord togs förresten fläskstek, biff och höna till heders, till skillnad från hos oss!

En tändsticka i biffen

Under Emmaus Helsingfors första år lästes en matbön enligt **Abbé Pierre's** ord varje dag vid

TILL VÄNSTER: De ungas kommitté i slutet av 1980-talet. I främre raden Joseba Ossa, Liisa Koskimies och Kirsti Raulo. I bakre raden Elisabeth de Godzinsky, Mia Rissanen, Liisa Tervahauta och Ilkka Mäkinen.

matbordet. Ett arv från detta är att man i Emmaus i Vallgård fortfarande idag håller en tyst minut när lunchen inleds. Varje måltidsgäst ger detta ögonblick sin egen mening, men för gemenskapen är det en signal att stanna upp i arbetet: vi har inte kommit för att sluka maten i vår egen takt, var och en för sig, utan för att "bryta det gemensamma brödet".

Leena Nivanka minns luncherna från slutet av 1960-talet. Emmaus Helsingfors hade just grundats under namnet Understödsföreningen för Emmaus lumpsamlare, och i själva kärnan av föreningen verkade en gemenskap av hemlösa män. Den franska prästen Père Guy ledde verksamheten.

Bröd till dem som är hungriga
och hunger till dem som har bröd

– Männerna var tidigare alkoholister som bodde tillsammans med Père Guy. Det var Oskari, med ett blint öga i sitt koppäriga ansikte. Det var den bleka Erkki, den tystaste i gruppen, som snart också tog sin pappa, en obarmhärtigt skojare, med sig till lunch. Och det var Edvin, en taktfull gentleman som uppenbarligen hade ett annat, helare liv bakom sig. Alla arbetade i Emmaus enligt egna krafter, och när de dog bildade Emmausgruppen ett begravningsfölje.

– Vi visste ingenting om klimatförändring, koldioxidavtryck eller vegansk mat. Till lunch fanns det ofta en biff för alla, en av biffarna lämnades halvår för Père Guy och märktes redan i stekpannan med en tändsticka. Kocken

var ofta Elisabeth (de Godzinsky), en multinationell och flerspråkig person som utstrålade tolerans och mildhet. I början av måltiden lästes en gemensam bordsbön "Välsigna vår mat och våra kokkar, hjälp oss att ge bröd till dem som är hungriga och hunger till dem som har bröd. Amen."

– Vid måltiden pratade man om dagens händelser och det utförda arbetet, vissa fick till och med ett litet beröm från Père Guy, vilket faktiskt betydde mycket. Tron på auktoriteter var stark, och Père Guy regerade självtröskligt och också ganska framgångsrikt. Vid bordet fördelades också ofta de kommande arbetsuppgifterna.

Med tanke på de gemensamma luncherna var det olyckligt att de olika verksamhetsutrymmena låg på olika adresser. Bostaden, männens verkstad och gemenskapens kök, samt butiken med sina arbetsutrymmen, var utspridda i stadens centrum, främst i Rödbergen. På grund av detta var det vanligtvis bara stamgänget som satt vid matbordet och de många frivilligarbetarna deltog just inte i luncherna.

Menyn förändras

Gemenskapen av män existerade i cirka 20 år. Därefter fanns det i Helsingfors under några år en Emmaus boendegemenskap för unga, där bl.a. **Mia Rissanen** och **Joseba Ossa** från Baskien bodde. Mia och Joseba och deras tre barn bor nuförtiden i Baskien, men har fortfarande nära kontakt med vänner och släktingar i Finland. Mia minns Emmaus måltider på 1980-talet.

– När **Liisa (Tervahauta)** och jag installerade oss med heltidsjobb i Emmausgemenskapen och man ännu samlades i bostaden på Annegatan för att äta, antar jag att det fanns kött- eller fisk- och grönsaksrätter vid lunchbordet. Det var fortfarande en övergångsperiod, och då och då satt det vid bordet också någon av de tidigare medlemmarna från gemenskapen som kanske inte hade betraktat "bara" vegeta- ➤

> risk mat som en anständig måltid. Jag minns att **Kirsti (Raulo)** argumenterade för den vegetariska matens etik, t.ex. genom: varför odla fodergrödor för att få nötkreatur att växa när man kunde odla livsmedel direkt och därmed minska den mekaniska och kemiska påfrestningen på marken.

– Efter att kontoret och köket flyttat till Fabriksgatan, började vi följa en vegetarisk diet för att en del av oss var vegetarianer och för att det fanns etiska skäl till det. Matlagnings- och uppköpstureorna roterade. Målet var att göra billig och omväxlande vegetarisk mat. Särskilt minnesvärda är de läckra ugnsrätterna och gratängerna som Elisabeth trollade fram ur ihopsamlade matrester från de föregående dagarna, och som hon ibland krönte med ost!

– Besökande från Tyskland, Katalonien, Baskien och många andra länder tillförde nya smakupplevelser och variation. Potatisomletten, som långsamt steks med potatisskivor friterade i olivolja, verkar förbli på listan permanent, liksom också den kokta blomkålen med mjölksås. Joseba kommer också ihåg att han stekt mujkor som han köpt på torget och att han smakat på nejonögon som släktingar till **Maria (Kurtén)** tagit med sig!

– En gång i veckan hämtade vi donationsbröd från Fazers bageri och ibland fick vi med oss föregående dags bullar. Om det fanns för lite bulla, eller om det kom överraskningsgäster, drog Elisabeth ett billigt glasspaket ur frysen, och med glassen och en liten bullskiva trollade hon fram en gourmetdessert.

På studieresa

Jag började jobba på bokavdelningen och i kassan i butiken på Fabriksgatan år 2005. För ett drygt decennium sedan när butiken flyttade till Vallgård fann jag mig själv som kock. Dessa år har för mig varit en studieresa mot en vegetarisk matvärld. Samtidigt har köttet gradvis försvunnit från bordet i vårt eget hem och vi har blivit mycket mer medvetna ätare. Så här kan Emmaus förändra människor!

Tuula Kajonen tycker att det är viktigt att alla som jobbar på Emmaus får lunch, även de som har olika matbegränsningar.

I Emmaus följer vi en så kallad pescovegetarisk diet, d.v.s. förutom grönsaker äter vi ägg, mejeriprodukter och ibland fisk. Det har varit en trevlig utmaning för mig att försöka göra välsmakande, näringsrik och prisvärd mat där man samtidigt har försökt ta hänsyn till ekologi och etik.

Många tycker om arbetet på Emmaus eftersom det är så konkret och man kan se resultatet av sitt arbete. Av alla Emmausarbeten är matlagningen kanske det mest konkreta. Resultatet av ett par timmars slit försvinner i hungriga munnar, och som belöning får kocken vanligtvis ännu ett tack och en känsla av att hon håller Emmausgruppen funktionsduglig!

Även under mina egna år i Emmaus har vi haft många fantastiska kockar och alla har tillfört menyn något nytt och intressant. I Vallgård har reparationsömmerskor och arbetspraktikanter gett måltiderna en nypa av exotismen från sitt hemland: vi minns **Rekias** algeriska delikatesser, **Annis** fantastiska thai-

ländska mat och **Ahmeds** somaliska te.

Under de senaste åren har det funnits tre permanenta kockar: förutom mig är det **Tuula Kajonen** och **Saila Parikka**. Ofta tillredes maten också t.ex. av **Sirkka Potila** och **Anu Hyle**.

Tuula och Saila har varit mycket trogna kockar och båda är skickliga på att laga mångsidig och väl kryddad vegetarisk mat.

För ett tiotal år sedan lade Tuula märke till en lapp vid Emmaus kassa där man letade efter frivilliga kockar. Hon visste genast att detta var hennes jobb. I början gjordes maten i Vallgård utan en ordentlig spis och det fanns ingen diskmaskin. **Jaakko Heinimäki** hjälpte till med att köpa en spis och Tuula framlade för föreningens styrelse som sitt villkor att en diskmaskin skulle införskaffas. Därmed var problemet ur dagordningen! Emmaus frivilligarbetare med "ätstörningar" har Tuula upplevt som en spännande utmaning, och hennes orubbliga åsikt är att alla måste få mat.

– När de hungriga kuskarna äntligen kommer till bordet efter en lång dag och tacksamt sätter i sig den veganska maten jag lagat, känner jag mig verkligen behövlig!

Saila för sin del kom in i bilden för ungefär fyra år sedan.

– Jag började raskt och höll i skopan två gånger i veckan. Idag är jag måndagskock. Beror det på ålder, hälsa eller ren lättja ...

– Jag tycker att matlagning alltid är underbart - hemma eller borta. I matlagning blir man aldrig perfekt och att lära sig något nytt är saltet i soppan.

– När människor får sina margar fulla smakar arbetet ännu bättre. Jag tror att den gemensamma lunchen också är viktig

Påskmiddag i Emmaus Oselja i Ukraina år 2009. Helka Ahava andra från vänster.

för samhörigheten. Runt matbordet föds de bästa tankarna och vänskaperna!

Att arbeta tillsammans är vår kraft

Av samma åsikt som Saila är också Leena Nivanka, som efter en lång paus återvände till Emmaus som frivillig för knappt tre år sedan och betraktade gemenskapen i Vallgård med nya ögon.

– Jag minns att jag undrade när jag såg en man här, och en annan där, upptagna med olika sysslor i bakre delen av i butiken i Vallgård, och hur de plötsligt strömmade från sina arbetsstationer till lunchbordet och bildade en grupp där alla hämtade med sig sin egen personlighet: sina tankar och reflektioner, sitt skratt, eller sin tystnad. Precis som vid luncherna tidigare, dryftas aktuella frågor och utbyts idéer, och man framför egna åsikter. Frivilligarbetare med andra språk dras med i diskussionen och i bästa fall ser man till att ingen känner sig ensam.

– Jag tror att Emmaus gemensamma luncher är en sömlös del av verksamhetskulturen och jag hoppas att de skall tas i bruk också på Drumsö med tiden. Den gemensamma måltiden har alltid varit ett sätt att betona gemenskapen i Emmaus verksamhet. Ingen är med ensam utan tillsammans med andra – från det uppstår den fulla kraften i allt vi gör. ■

”Genom min insats i Emmaus hoppas jag underlätta en medmänniskas liv”

Det har alltid passat mig att vara en liten kugge i ett större maskineri. Så här beskriver sig **Bertel Backholm**, som kom med i Emmaus verksamhet efter att ha gått i pension och flyttat från Vasa till Helsingfors för ca tio år sedan.

– Hösten 2011 hölls EU: s volontärdag där Emmaus deltog. Jag träffade **Ulla (Hoyer)** och berättade om min bakgrund, minns Bertel.

Han hade redan erfarenhet av frivilligarbete från sin tid i Vasa, där han verkade aktivt i u-landsbutiksföreningen Endelea i nästan tio år.

– De stora artiklarna var te och kaffe. På den tiden fanns det knappast några rättvisemärkta produkter i den vanliga livsmedelsbutiken.

Elektronik, styrelsearbete och koldioxidavtryck

Bertel, som studerade till elektriker, gjorde sin karriär bl.a. i radio- och TV-affärer som montör och på teatern som scentekniker. I Emmaus i Vallgård har han hittat sin rätta plats på elektroniksidan. Han tycker om att arbeta i bakgrunden, i sitt eget hörn.

– Det finns apparater av alla sorter. Leksaker, lampor, strykjärn. Först kontrollerar jag om apparaten fungerar och om den är säker. Jag putsar, prissätter och lägger fram. Ett av uppdragen är att försöka rädda saker i dåligt skick. Bertel är till stor hjälp även i andra sysslor.

– Jag har installerat köksskåp. Jag har varit med på ett hörn i avhämtningsarna, som bärare. Jag har också hjälpt till med att lasta långtradarna. Jag gillar fysiskt arbete.

Förutom det praktiska arbetet sitter Bertel redan för sin andra period i Emmaus styrelse, vilket har breddat hans vision.

– Genom att jag fått mer information om

de olika stödprojekten, har de kommit mig närmare.

Bertels repertoar omfattar till och med att studera Emmaus koldioxidavtryck, som han kartlade vad gäller transport, resor och uppvärmning.

Utsläppen från flygresor hittar man på nätet. När människor har varit tvungna att jobba mycket på distans skulle jag tro att man kunde minska på fjärrresorna. Buss- och tågresor ger inte just några utsläpp.

Uppvärmningen visade sig förorsaka de största koldioxidutsläppen.

Hårt arbete istället för barrikader

Till det som är bäst med Emmaus lyfter Bertel fram gemenskapen, återvinningen och föreningens mål.

– Här finns alltid glada människor, det råder en bra stämning. Målet att hjälpa de mest utsatta är ett bra grundvärde.

Gemenskapen betonas också i Bertels hemmiljö eftersom han bor i ett kollektivt seniorhus med vardagsgemenskap. Coronatiden har begränsat de gemensamma aktiviteterna, men under normala omständigheter tar invånarna hand om offentliga utrymmen, lagar mat, äter tillsammans och deltar i olika hobbygrupper. Bertel hör till brädspelsgruppen. Tidigare hade han paddling som hobby.

Motivationen till frivilligarbete kommer från hoppet att kunna ge fotfäste åt det okända.

– Jag är inte den som stiger upp på barrikaderna. Genom hårt arbete kan man påverka åtminstone en persons liv, göra det lite bättre. Bertel välkomnar nya frivilliga. – Det finns tillräckligt med arbete för alla. Välkomna med! ■

TEXT SANNI HANBLI | ÖVERSÄTTNING: POLA STENBERG

Bertels mission är att ge ett nytt liv åt söndriga elgrejor.

Posti Green

BHB2

ACTIVISTS FOR CHANGE

Emmaus är en möjlighet för olika människor av olika ålder att enligt egen kraft och förmåga utföra ett meningsfullt arbete för en mer jämlik värld.

emmaus

HELSINGFORS

Hjärtligt välkommen till Emmaus Helsingfors rf:s vårmöte 2021

TID: Onsdagen den 21. april 2021 kl 17

PLATS: Zoom <https://us02web.zoom.us/j/7368991836>

Länken till mötet öppnas senast kl 16.45 så att alla hinner kontrollera att tekniken fungerar.

Arbetsordningen

1. Mötets öppnande
2. Val av ordförande och sekreterare för mötet
3. Val av protokolljusterare och rösträknare
4. Konstaterande av mötets laglighet och beslutföret
5. Godkännande av arbetsordningen för mötet
6. Presentation av förslag till verksamhetsberättelse, bokslut och revisionsberättelse för år 2020
7. Beslut om godkännande av verksamhetsberättelsen och fastställande av bokslutet
8. Beslut om beviljande av ansvarsfrihet för redovisningsskyldiga
9. Val av valutskott
10. Beslut om stadgeändringar
11. Mötets avslutande

Förslag till verksamhetsberättelse, bokslut och stadgeändringar kan läsas på webben <https://1drv.ms/u/s!AtXPN5TFUecdqgR8jBWFZ2b5wTei?e=hBK4jW> eller beställas från kontoret (tel. 050 3388281 eller toimisto@emmaushelsinki.fi).

Välkommen!

Emmaus Helsingfors styrelsen

Vänligen betala in medlemsavgiften för år 2021 (5–100 e efter eget val) på kontot: FI17 5780 1020 0039 04, med referensnr 11112 eller skriva ditt namn och din adress på betalningsblanketten.